

Anica je poslušala z vso dušo, in ta dogodek se ji je zdel silno lep.

Na cvetno nedeljo je vzel nočni čuvaj Anico s seboj v cerkev k sveti maši. Nesel je butaro prvega cvetja in zelenja, prevezano z rdečim trakom. V cerkvi je sedel v zadnjo klopi, posadil Anico zraven sebe in ji je dal butaro, da jo je držala. Pred klopmi je pa stala mladina, in vsak deček je držal lepo ozaljšano butaro, in vse so bile vsaj po dva sežnja visoke.

Ko je bila cerkev že polna, je prižgal cerkvenik sveče na oltarju. Iz zakristije je prišel župnik in blagoslovil butare. Nato je šla procesija okoli cerkve. Čekalek je peljal Anico za roko, in dete je vse začudeno gledalo in naposled pocukalo deda za rokav:

»Dedek,« ga je vprašala v otroški preprostosti, »kje pa je Jezus na tistem osličku?«

Čekalek se je nasmejal in je rekel:

»Bodi tiho; on je zdaj že v cerkvi. Vidiš, zaprli so za njim. Ko odidejo, bodo spet odprli vrata, in midva pojdeva v cerkev.« (Nadaljevanje.)

Sid:

Grozd.

*Majhna sva, a grozd je velik,
hruška pa je sladka;
pot do doma je še dolga
in ne ravno gladka.
Ko pa v grad domov dospereva,
to bo gostovanje!
Po večerjici okusni
počivanje
in dremanje
in potem vso nočjo sladke sanje.*

